

Господ на нашите мисли

„И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето сега Христос отгясно на Бога. Мислете за горното, а не за земното“ (Колосяни 3:1,2)

Правилният път

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Римляни 6:13

Астмата е болест, при която въздухопроводите в белите дробове са възпалени и чувствителни. Те се стесняват, когато са изложени на определени влияния, а това затруднява дишането. Едно от тези влияния е контактът с животни, например с котки.

Ще отидем на улицата и ще интервюираме различни хора, докато открием 100, които имат астма. Ще ги попитаме дали имат и дали някога са имали котки в къщи.

Установяваме, че 50 от тях са имали, но са се освободили от тях. Може би са разбрали, че котките влошават тяхното състояние; и са продали или подарили своите котки.

Представете си какво би се случило, ако решим, че тези хора

са получили астма, защото са се отървали от котките си! Можем да проведем публична кампания, за да представим пред хората информацията, която сме открили.

Представете си какво би станало, ако решим, че тези хора са получили астма, защото са се отървали от котките си!

Представете си постерите на витрините на магазините за домашни животни: „Купете си котка - предпазете се от астмата!“ Ще имаме още много ненужни и потенциално опасни случаи на астма в семействата.

Това е въпрос на причина и следствие, нали? Освобождаването от котката не предизвиква развитие на астма - факт е, че един ефект от развитието на астмата може да бъде решаващ, за да се отървете от котката си! Но понякога е толкова лесно да представим нещата по обратен начин. Християните могат да попаднат в клопката да мислят, че правенето на добри неща кара Бог да ги приеме. Това, по определен начин, е източник на утеха - докато продължавам да правя това и онова, Бог трябва да ме обича, нали? Но всъщност е точно обратното. Когато сме в правилни отношения с Бога, се опитваме да Му се подчиняваме, защото сме благодарни за това, което Той е направил. „Предавайте себе си напълно на Бога, защото ви е бил даден нов живот“ (Римляни 6:13 NLT). Тъй като сте били спасени, позволете на Христос да бъде ваш Господ. Какъв по-добър начин да покажем своята признателност за любовта и благодарта, която Бог ни е дал?

Римляни 12:1 ни предизвиква: „Когато мислите за това, което Той е направил, твърде много ли се изисква от вас?“ (NLT).

Неделя
Юли 10

Може ли Бог да чете мисли?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Римляни 12:1,2; 1Коринтяни 2:16; 2Коринтяни 10:3-5; Ефесяни 6:10-18; Колосяни 3:1,2.

Римляни 12:1,2

Божията воля е за нашето щастие. Наистина, това не може да се отрече. Бог желае добри неща за нас, неща доставящи удоволствие. Наша длъжност е да търсим Христос и да отдаваме себе си напълно на Неговата воля за нас. Много по-лесно е да се каже това, отколкото да се направи. Трябва да представим телата си (умът също е включен) поради Божията благодат. Това не е просто сляп акт на вяра, но по-скоро, красива реакция на Божието дело за нас - истински отговор на благодатта, която Бог ни е дал чрез жертвата на Неговия Син Исус Христос.

Как да направим това? Като умираме към себе си всеки ден. Ние обновяваме своите отношения с Христос ежедневно, за да потвърдим Неговия приоритет в живота ни. Апостол Павел считаше всеки ден за нова възможност да бъде по-близо до Христос и да върши повече за делото Му.

1Коринтяни 2:16

Приемайки Неговото съвършено спасение вместо нашия опетнен от грях живот, ние не само обновяваме своите взаимоотношения с Христос, но приемаме Неговата воля и Неговия ум като наши. Като се молим и изучаваме Божието слово, получаваме силата му и започваме да уеднаквяваме своите мисли с Неговите мисли. Този процес наричаме „освещение“, или, оприличаване на Бога, на Когото служим.

**Това е стряскаща
отговорност, но и
велика радост.**

С това знание умът е способен да взема добри решения, основани на волята на Христос. Това е процес, за който са осигурени всички средства.

2Коринтяни 10:3

Този текст ни напомня за битката, която не е от този свят. Това е битка за сърцето и ума, които са взаимно свързани. Стих 5 казва „пленяваме“, а това е алузия на идеята за дисциплина. Работата, която вършим с нашите мисли е точно тази. Ние дисциплинираме себе си и мислим за неща, които са добри, справедливи и чисти. Колкото повече мислим за тези неща, толкова по-лесно е да държим приоритетите на Христос на преден план в нашите умове.

За някои дисциплината е лесна. Но за повечето от нас е трудна. За някои това може да бъде най-трудното от християнската опитност. Ние се борим с липсата на дисциплина като отново отиваме при Божието слово и търсим Божия съвет за това, което е най-добро за нас.

Притчи 5:23 ни казва „Той ще умре от своето отказване от дисциплина; И от голямото си безумие ще се заблуду“ (NIV).

Ефесяни 6:10

В края на темата за духовната борба и дисциплина, виждаме списък на тези неща, които Бог би искал да използваме като оръжия и броня в битката за нашите умове и сърца. Той заявява, че ще дойде време, когато ще се нуждаем от всички тези предимства. Текстът казва: „когато злия ген дойде“ (Ефесяни 6:13 NIV), сякаш той е неизбежен. Със сигурност е неизбежен - това разбираме, ако четем и се отнасяме сериозно към Божието слово.

Но в този текст има и утеха, както и във всички други, че има сила, която ни защитава и която не можем да си представим. Имаме силен съюзник в лицето на Исус Христос. И не просто съюзник, но Победител. Наше задължение е да живеем така сякаш сме победили, защото наистина войната е завършила. Исус Христос, Господарят на нашите умове и сърца, вече е провел битката и сега ние следваме Неговия пример. Това е стряскаща отговорност, но и велика радост.

Колосяни 3:1,2

Не само контролираме мислите си, но се научаваме да мислим за неща от вечна важност. Старият химн ни казва: „този свят не е мой дом, аз само минавам от тук“. Това е вярно и за нас днес. Сърцата ни могат да бъдат утешени, притесненията могат да бъдат потушени, когато отделяме време, да мислим за вечното и да съзерцаваме величието и близостта, които ни дава нашият Господ и Спасител. Въпреки че никога няма напълно да разберем Бог и любовта Му, сме молени да отделяме време да мислим и насочваме умовете си „за горното“ (Колосяни 3:2).

Това не е за подценяване, защото Христос ни даде пример като отделяше време за молитва и общуване с Бога. Може би си спомняте инцидента, когато учениците бяха укорени за това, че не останаха будни, когато Исус се подготвяше за Своята духовна битка чрез размисление върху вечните приоритети на Своя живот (Марко 14:37). Понеже не принадлежим на този свят, трябва да насочваме умовете се към неща отвъд него и да го поставяме във вечна перспектива.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Урокът посочва, че трябва да умираме към себе си всеки ден. Какво означава това? Как да го правим?

2. В Колосяни 3:2 сме увещани да насочим умовете си към горното. В такъв ангажиран и забързан свят, с толкова много дейности и неща, които се борят за нашето внимание, как е възможно да отделяме време за небесните реалности?

3. Представена бе необходимостта от дисциплина. Лесна или трудна е за вас? Защо? Считате ли се добре дисциплиниран? Ако не, какво можете да направите, за да станете по-дисциплиниран християнин?

Да се отдалечиш от миналото си

СВИДЕТЕЛСТВО

2Коринтяни 10:5; Филипяни 3:13,14; Евреи 12:1-3

В миналото сме правили, казвали и мислили неща, за които сега съжаляваме. Дори споменът за тях ни кара да се свиваме. Ако нашата греховност ни отблъсква, тогава можем да помислим, че също така отблъскваме и Бога.

Може би Бог не ни е простил. Може би Бог няма да чуе молитвата ни за прощение? Не е така! Грехът отблъсква Бога - но не и грешниците. Бог ни обича толкова, че остави славата на небето, дойде на земята чрез обикновено раждане, стана човешко същество (създание, което Той първоначално Сам създаде), живя на земята 33 години, бе изкушен във всичко, в което и ние сме изкушавани, понесе смърт, победи смъртта, и възкръсна! Нашият Създател мина през всичко, за да осигури

„Когато дяволът ви припомни миналото, посочете му неговото бъдеще“.

прощение и спасение за Своите скъпи деца. И така, дори споменът за нашето грешно минало да има за резултат вина и себеосъждане, „в което

нашето сърце ни осъжда... Бог е по-голям от сърцето ни“ (1Йоан 3:20). Каква величествена мисъл! Ние можем да изповядаме греховете си на нашия обичац и съпричастен Баща. Той е верен на словото Си: Той ще „прости греховете ни“ и ще ни очисти от всяка неправда (1Йоан 1:9). Чрез Христос наистина можете да се отдалечите от миналите си дела, навици, мисли и гуми, без повече да чувствате осъждане.

„Не трябва да бъдем толкова съкрушени от мисълта за нашите грехове и грешки, че да спрем да се молим. Някои разбират голямата си слабост и греховете си, и се обезкуражават. Сатана спуска своята тъмна сянка между тях и Господ Исус, тяхната изкупваща Жертва. Те казват, че е безсмислено да се молят и молитвите им са примесени със зли мисли, че Господ няма да ги чуе. В Своето човешко естество Христос посрещна и устоя на изкушението. Той знае как да помага на тези, които са изкушавани. Заради нас, Той „принесе със силен вик и със сълзи молитви и молби“ (Евреи 5:7).

КАК МИСЛИТЕ?

1. На една тениска било написано „когато дяволът ви припомни миналото, посочете му неговото бъдеще“. Окуражава ли ви тази мисъл? Обяснете отговора си.

2. Как ще подкрепите някого, който страда от вина и себеосъждане?

*В небесни места, стр. 78.

Променени чрез обновяване на нашия ум

ЧЕРНО НА БЯЛО

Римляни 12:2

„И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно Нему и свършено“ (Римляни 12:2).

Много от нас, християните, сме загубили чувството си за идентичност, мисия и посока. Резултатът е, че светът е изпълнил църквата дотолкова, че е трудно да различиш християнин от не-християнин по начина, по който говорят и се обличат, по това с, което се хранят и което гледат, или по поведението им. Това е, защото не сме дали пълен контрол на Христос над нашите умове, и така приличаме на света.

Мислите често определят действията ни. Това, с което се занимават мислите ни, става видимо в делата ни. Елън Уайт ни увещава да „пазим ума си от отвлечане към забранени теми или от изразходване на неговата енергия за незначителни неща. Тези, които не биха искали да паднат в капана на сатанинските действия, трябва да пазят добре пътя към душата си; те трябва да избягват да четат, гледат или слушат това, което предизвиква нечисти мисли“*. Соломон казва:

„Каквито са мислите в душата му - такъв е и той“ (Притчи 23:7).

Според Пълния Конкорданс на Библията

на Стронг, „приспособен“ означава „оформен според или подчинен на образ или форма“, а „преобразен“ означава „променен във форма“.

Както подновяването на шофьорска книжка прави старата невалидна (не можем да я използваме повече), така би трябвало да отхвърлим старото си естество и да приемем името на Христос. Да не бъдем оформени според образа или формите на този свят, но да бъдем променени във формата (да изглеждаме различно, поведение, мисъл-живот) на Христос. Когато Христос стане наистина Господ и Спасител, „Христовият ум“ заменя „Аз - ума“ и ние вече измерваме всички наши мисли по Неговата скала. Той ни дава способността да преодоляваме изкушението и ни дава сила да живеем духовен живот. Ние ще изявим Христос като Господ с устата си и също ще Му позволим да бъде Господ и на живота ни (ще се покоряваме и ще вършим Неговите заповеди).

Колко често сме пели хоровата песен „Нещата, които вършех, не върша повече... откакто бях роден отново... Настъпи висока, широка промяна, откакто бях роден отново“.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как можем да се борим със света, който постоянно се промъква в живота ни, в домовете ни и в църквите ни? Бъдете конкретни.

2. Каква е основната тайна за победоносен християнски живот?

*Агвентен дом, стр. 403.

ИМА КАК

Ефесяни 6:10-16

Някои хора имат сейфове в домовете си. В тях се съхраняват скъпите неща на дома.

Ако вие имате сейф за ваша лична употреба, какво бихте поставили в него?

Умът е такъв сейф. Той е процесорът на вашето съществуване, командният център на вашата душа. Единственият начин да имате достъп до него е като използвате правилната парола. Каква е паролата за вашия ум? Каква е паролата за вашия живот? Имате ли такава?

Нашите пет сетива са вратата за достъп към душата. Трябва да бъдем над тях, защото ако врагът ги завладее, това ще бъде покана за него да достигне до сейфа. Ако не знаете как да поставите паролата, за да заключите вашата душа, ето няколко указания да предпазите душата си от хитрините на дявола (Ефесяни 6:11).

Каква е паролата за моя ум?

1. Идентифицирайте слабостите си. Помислете за тези ситуации, които ви правят да падате. Не ги

пишете; просто ги идентифицирайте в ума си.

2. За да запазите сетивата си далеч от ръцете на дявола, трябва да облечете Божията броня. Всяка сутрин преди да напуснете дома си, молете се на Господа и искайте от Него силата, с която да победите своите слабости.

3. Когато и да дойде изкушението помнете, че Исус, Истината, винаги стои до вас. Без значение откъде идва атаката, Господната правда ще ви пази защитен.

4. Мирът на евангелието ще ви ръководи по пътя, по който Бог желае да ходите.

5. Говорете на Бога няколко пъти на ден. Говорете Му преди да се храните, говорете Му преди изпитите ви, говорете Му докато ходите. Ако правите това, вратата ви ще израсне и ще създаде щит срещу греха.

6. Всеки ден мислете за Исус и за спасението, което Той ще ви даде. Това ще действа като шлем, който ще позволи на ума ви да се концентрира върху небесните неща, а не върху нещата от този свят.

7. И накрая, за да неутрализирате врага, позволете на Святия Дух да пази ключа за вашия ум. Това ще действа като меч срещу дявола.

Ако следвате тези инструкции, ще създадете парола за ума си. Врагът няма да получи достъп до сетивата ви; само Исус ще знае паролата.

КАК МИСЛИТЕ?

Защо петте сетива са достъпна до душата?

Оставете се в Божиите ръце

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

2Коринтяни 5:17

Спасяващото присъствие на Исус Христос в живота на личността е най-голямата нужда на човечеството. Целта на вашия живот и Неговата чудесна воля за вас ще станат ясни и завладяващи след като Го опознаете като ваш Спасител и Господ. Библията представя това като „новорождение“, промяна чрез Неговото слово, Неговата кръв, и Неговия Дух. Личното преживяване с Исус Христос обновява ума и ни прави способни да разберем и приемем Божиите намерения за нас във всеки аспект на живота ни. Ние ставаме ново същество.

Бог не е удовлетворен, когато искаме само да знаем нещо за Него. Той копнее да Го познаваме. Той желае да бъдем свързани с Него в лични взаимоотношения. Да знаем нещо за Бога без да Го познаваме лично е като да сме в тъмна стая, да купим електрическа крушка и да не я сложим, или да бъдем в студена стая, в която сме построили камина, но не я палим.

Бог копнее да ни се открие и така да ни благослови. Той копнее наистина да Го почувстваме.

Денят, в който човек дойде при Христос, е чудесен със своя ефект върху неговото бъдеще. То е както когато кормилото на кораб е поставено право напред; човекът сега плува в напълно различна посока. Бъдещето никога няма да бъде като миналото му. Старата любов към греха няма да съществува повече.

**Повече няма да имаме
старата любов към греха.**

„Защото грехът няма да ви владее“ (Римляни 6:14). Това е Божието лично обещание към нас, дадено чрез Неговия служител Павел. Когато Христос дойде в душата ни, Той прекъсва греха, който въпреки че, агонизирайки крещи в сърцето, е обречен да умре. Кръстът на Христос е пречупил гръбнака му и той трябва да умре. Отсега нататък човекът върви към святост и към небето.

Да пребъдваме в Христос означава „да бъдем“. Ние вършим нещата, които Бог ни е призовал да вършим с Неговата сила. Да пребъдваме в Христос означава да имаме интимно общуване с Него. Общуването е по-важно от нещата, които правим или не правим. Колкото повече пребъдваме в Него, толкова по-верни ще бъдем. Ще чуваме все по-ясно гласа Му, няма да сме ориентирани към оправдаване чрез дела, и ще имаме по-голям мир в живота си. Да пребъдваш означава да преживееш Неговото присъствие.

КАК МИСЛИТЕ

Как можем да пребъдваме в Христос в трудности и изпитания?

ИЗСЛЕДВАНЕ

2Коринтяни 10:5; Колосяни 3:1,2

С ДВЕ ДУМИ

Каквото мисли човек, такъв е той и такъв ще стане (Притчи 23:7). Поведението първо кристализира в мислите. Ние мислим, след това правим. Наложително е тогава да предадем всички наши мисли на Христос (2Коринтяни 10:5). Изучаването и размишлението върху Божието слово пленява ума за Исус. Като размишляваме върху Неговото слово, умът пребъдва в Христос, който е вечното Божие Слово. Мислите отговарят на Неговите; идеали Му побеждават. Появява се ново христоподобно поведение. „Това значи, че тези, които стават християни, стават нови личности. Те вече не са същите, ... Нов живот е започнал!“ (2Коринтяни 5:17 NLT).

ЗАЩО НЕ

- Изследвайте гумата „мисъл“ като използвате Библейски Конкорданс. Запишете какво сте открили по отношение на различната употреба на гумата. Какви съвети дава Писанието по темата.
- В много общества на файловете от личния компютър може да се посегне и те да бъдат използвани срещу него или нея от прокурора. Колко прилича и колко се различава това от начина, по който мислите ни ще бъдат използвани по време на Съда?
- Сравнете колко научава мозъка от различните сетива. Направете изследване или интервюирайте човек, който изследва мозъка. Кое от сетивата има най-силно информационно влияние върху мозъка? От чуването ли от виждането научаваме повече?

ВРЪЗКА

Ум, характер, личност, т.2, гл. 34,35.

Дик Уин, Божият път към новото теб, гл. 11; Елдын Чалмърс, Възстановяване на увредения мозък.